

Festa de la Mare de Déu de l'Antiguitat

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Santa Maria de l'Antiguitat
Alçada: 591

Coordenades:

Latitud: 42.01549
Longitud: 1.84414
UTM Est (X): 404297
UTM Nord (Y): 4652142

Classificació

Número de fitxa 08049 - 239
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Santa Maria de l'Antiguitat](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: ds., 30/06/2012 - 02:00

Descripció

Pel 15 d'agost, festa de Santa Maria, mare de Déu, es celebra la festivitat de la Mare de Déu de l'Antiguitat, que consisteix en traslladar la imatge de la Mare de Déu, custodiada a l'ermita, fins l'església parroquial de la Mare de Déu dels Àngels. La imatge es portada per les Prioeres des del seu santuari en processó. Un cop a l'església es fa l'ofici, es fa estimar la imatge i es canten els goigs així com durant la processó, tant a l'anada com a la tornada. En finestres i balcons s'hi pengen domassos per l'ocasió. Abans es feien catifes de flors. Si algun cop la festa ha coincidit en cap de setmana, es retorna la imatge l'endemà, dia 16 d'agost. Abans es feia sempre el dia 15.

Història

Tenim documentat el testament de Sibil·la de Berga, filla de Pere i Estefania, que a l'any 1238, dóna 3 sous a l'església de Santa Maria de l'Antiguitat. També va deixar al seu fill Arnau de Saga les possessions i els drets que tenia a Casserres i a l'Antiguitat.

De nou, l'any 1396 Pere Cella vengué a Pere Perarnau una vinya, que estava sota el domini de Santa Maria de les Antiguitats, i el 28 de setembre de 1553 Guillem Asmarats, veí de Gironella, vengué a Pere Perarnau, el mas destruït i terres de la Cella, situat en la parròquia de Santa Maria de les Antiguitats.

L'edifici actual es fruit d'una gran reforma realitzada el segle XIX, sobre una antiga ermita d'època romànica de la que avui no se'n conserva cap rastre visible i que havia exercit funcions d'ajuda parroquial de la població. Era molt més petita i tenia l'entrada per la façana de ponent. L'edifici ja era molt vell i estava desmillorat quan pels anys 1838-39 el "Conde de España" la destinà a dipòsit d'armes, sobretot d'artilleria. Acabada la primera guerra Carlina a Catalunya, van decidir reconstruir-la i ampliar-la. El cos de l'edifici en forma de creu és obra de Gregori Canudes, i les dues capelles laterals del seu fill Josep, de l'any 1883.

Mn. Ramon Camp ens fa una descripció més detallada que li va facilitar oralment Martí Niubó Soler Barnadàs. Explica que l'entrada a l'ermita romànica, per ponent, tenia un cobert sostingut per pilastres i a cada costat hi havia els dos sarcòfags. Només tenia una capella lateral on es venerava una imatge de la Mare de Déu. No tenia sagristia però sí un petit cementiri annex en el que ja feia temps que no s'utilitzava.

La inauguració es va fer el 25 d'agost de 1851. Mn. Pau Vilella n'era el rector i es va traslladar des de l'església de Ntra. Sra. Dels Àngels la imatge de la Mare de Déu. Va fer la benedicció canònica de l'església el Dr. Joan Torredadella, fill de la casa "Capitanet" i després canonge de la Catedral de Solsona.

Bibliografia

CAMPS, Ramon (pvre). Apunts o notes d'història de la vila de Casserres. Manuscrit inèdit conservat a l'arxiu parroquial de Casserres.

CORONIMAS DE NIUBÓ, Lluïsa (1995). Santa Maria de l'Antiguitat, dins Casserres, entre la història i el progrés. Revista Berguedà. Núm. 33-34. pàg. 314-315.

SANTANDREU, Maria Dolors (1992). El testament de Sibil·la de Berga; dins Revista Erol, núm. 38. Dossier la mort, el camí de la vida, pàgs. 27-30.

VIGUÉ, Jordi i BASTARDES, Albert (1978). Monuments de la Catalunya romànica. I. El Berguedà. Barcelona: Artestudi.

